

TRIPTIEK DER GEKTE

Drie eenakters
die samen één avondvullend geheel vormen

door

ANDRÉ LISSENS

2023, herwerkte versie

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 0 33 66 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TRIPTIEK DER GEKTE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **ANDRÉ LISSENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot 1996/0220/005
ISBN 9789038504216

Copyright: © 1996 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoeringen) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes. Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 3 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(1à3 dames – 1à3 heren)

ZIJ:

HIJ:

Zoals u ziet bestaat de cast uit 2 spelers. Ofwel opteert men voor dezelfde uitvoerders, ofwel kan men de rollen toebedelen aan verschillende personen. Hierover beslist uzelf.

DECOR

Het decor is vrij eenvoudig en geschikt voor alle eenakters, mits uiteraard bij voorbaat de nodige schikkingen worden getroffen. Zie de brochure. (accessoires) Het is een open ruimte met daarin de nodige attributen zoals: Het bed (divanbed dat omgebouwd wordt). De kleerkast. Tafeltjes, stoelen, enz. verder ad libitum... (zie uiteraard brochure aanwijzingen.)

Dit toneelstuk is een drieluik. Het dient, om avondvullend te zijn, volledig opgevoerd te worden. Niettemin kan ieder luik afzonderlijk gespeeld worden.

Voorkeur gaat echter naar een totaal-uitvoering. Alhoewel men de indruk zou kunnen krijgen dat het aantal bladzijden niet voldoende is om avondvullend te zijn, blijkt echter het tegendeel.

Het stuk is eveneens geschikt voor kamer-theater.

DE DELIRANTEN

(Ze liggen in slaaphouding in het opgemaakte divanbed. Hij draagt een boxershort, zij een flinterdun hemdje en slip. De neonverlichting van een naburig hotel (jardin) verstoort het duister van de kamer. De neons flitsen afwisselend rood en geel doorheen het fictieve raam. Plots valt een lichtbundel op het bed (cour). (a.h.w. van een halfgeopende deur)

(Kort daarna verdwijnt dit licht. (sluiten van de deur). Na een tijdje priemt de zon, helder en fel, doorheen het raam en de neons verdwijnen...)

(Haar linker been ligt bovenop het bed. Langzaam wordt hij gewekt door het zonlicht. Enigszins slaperig, maar toch gefascineerd, kijkt hij, in zithouding, naar haar been dat af en toe beweegt. Stilaan ontwaakt ook zij...)

HIJ: Weet je dat je mooi gevormde voeten hebt?

ZIJ: Ja?

HIJ: Had ik je dat nog niet verteld?

ZIJ: Nee.

HIJ: Hmm. En mooie tenen. Lange.

(Zij blijft onbeweeglijk liggen.)

Lange tenen zouden wijzen op een uitgesproken erotisch verlangen.

ZIJ: O ja? Wist ik niet.

HIJ: Experts beweren dat vrouwen met lange tenen seksuele beesten zijn.

(Zij trekt haar been onder het deken.)

De meeste vrouwen hebben kleine tenen. Meestal toch. Voor mannen zijn er nog andere normen schijnt het. *(Hij zwiept zijn been op het deken en bekijkt het.)*

ZIJ: Zoals?

(Hij antwoordt niet maar trekt zijn been terug onder het deken. Dan neemt hij een sigaret en steekt die aan. (liggen op de vloer naast het bed - idem asbak))

HIJ: De zon doet pijn zonder overgordijnen.

ZIJ: Die zon schijnt al jaren door dat raam.

(Zij neemt ook een sigaret en steekt die aan (zelfde attributen langs haar kant). Dan steekt zij haar handen uit, richting raam. De rook speelt in het licht.)

Je ziet bijna de beenderen doorheen mijn hand zoals bij een röntgenfoto. *(Een paar seconden blijft ze zo zitten, inhaleert nog een paar keer en dooft dan de sigaret.)*
Hoe laat is het?

HIJ: Kwart over negen.

ZIJ: Ontbijten we nu, of wachten we nog even?

HIJ: We wachten nog even.

(Zij blijft roerloos liggen, starend naar het licht. Hij rookt verder. Dan dooft hij de sigaret. Hij bekijkt haar en na enkele ogenblikken trekt hij het laken een beetje

weg...)

Je borsten zijn perfect.

ZIJ: Wat?

HIJ: Ik zei, je borsten zijn perfect. Ronde vorm. Etalageborsten.

(Ze lacht kort.)

Zoals de borsten van een plaasteren etalagepop. Stevig. Mooi rond. Maat 85.

ZIJ: Ik heb maat 85.

HIJ: Ik weet het. Net rozenknoppen die op het punt staan open te bloeien. *(Hij wil haar borsten strelen maar zij veert recht.)*

ZIJ: Ik wil nu ontbijten.

HIJ: Goed. *(Hij komt uit het bed en neemt het dienblad vooraan op het tafeltje met daarop thermoskan, kopjes, schoteltjes, melk, suiker, beschuiten enz.. Hij kruipt, met het dienblad, terug in bed. Hij wil koffie schenken.)* Had jij liever thee?

ZIJ: Koffie is ook goed. Een half kopje.

(Hij schenkt koffie in en ze beginnen te eten. Ritueel langzaam.)

HIJ: Ik had nog niet gemerkt dat die zon zo 'n pijn doet.

ZIJ: Ik wel.

HIJ: Ik wil zeggen, ik ben er nooit stil bij blijven staan.

ZIJ: 't Is een gewoonte. Een kwestie van wennen.

(Ze eten verder. Langzaam.)

HIJ: Waarom zijn er nooit overgordijnen gehangen?

ZIJ: Omdat jij ze niet wou.

HIJ: Nee? Misschien kunnen we er nu hangen.

ZIJ: Nee.

HIJ: Nee?

ZIJ: De sfeer zou er niet meer zijn. En de zon ook niet meer.

HIJ: Je bedoelt dat je de zon niet meer zou voelen op je blote huid.

ZIJ: Ook dat.

HIJ: Zijn er dan nog andere redenen?

ZIJ: De neons.

HIJ: 's Avonds pas. Alleen 's avonds.

ZIJ: Hotel Casablanca. Jij hield toch van die neons?

HIJ: Ik kan me niet meer herinneren dat ooit gezegd te hebben.

ZIJ: Daarom wou jij ze niet. Jij vond dat flikkeren net iets voor romantische zielen. *(bekijkt hem)* Op mijn blote huid.

HIJ: O juist. Nu herinner ik het me.

ZIJ: *(voor zich uit starend en langzaam etend)* Tijdens het vrijen vond jij het opwindend van rood naar geel te gaan!

HIJ: Rood en geel, ja.

ZIJ: Het gaf jou een kick. Tenminste, dat beweerde je toch.

HIJ: Dat klopt.

ZIJ: Je vergeleek het met een rooie lap.. en een stier. Of liever, de reactie van dat beest wanneer het een rooie lap voor de ogen krijgt... *(eet)*

HIJ: Ik raakte steeds opgewonden van dat uit-en-aan van die neons. Eerst rood, dan geel, dan terug rood, enzoverder... *(ze bekijkt hem)* Het inspireerde mij.

ZIJ: Weet ik.

HIJ: Nog koffie?

ZIJ: Hmm.

HIJ: *(giet haar kopje halfvol)* Gisteren was de computer defect. Zomaar, ineens.

ZIJ: De computer?

HIJ: Op de zaak. Na drie uur hadden we dat kloteding nog niet opnieuw aan de praat.

ZIJ: Zo.

HIJ: En plots sloeg ie terug aan. Zomaar.. ineens!

ZIJ: Zomaar.. ineens? Raar.

HIJ: Natuurlijk lag de hele dagindeling in de war.

ZIJ: Natuurlijk.

HIJ: Dat wordt overwerken. Er moet iets aan die machine schelen.

ZIJ: Op het eerste gezicht lijkt dat zo te zijn.

HIJ: Logisch.

ZIJ: Je zegt zoiets.

(Ze eten verder)

HIJ: Weet je, jij bent geen idioot!

ZIJ: Pardon?

HIJ: Van vrouwen die niet uit werken gaan wordt vaak gezegd dat het idioten zijn. Robots. Jij niet. Ook al blijf jij thuis. Jij niet.

ZIJ: Complimentje.

HIJ: Nee, echt. Ik weet heel goed wat ik zeg. Jij niet!

(Ze eten verder)

ZIJ: Hoe laat is het?

HIJ: Een kwartier geleden heb je me dat ook al gevraagd. Half tien.

ZIJ: Dank je.

HIJ: Ik moet zo nodig. Breng ik nog iets voor je mee?

ZIJ: Ik geniet van mijn ontbijt.

HIJ: Juist, ja.

(Hij gaat achter de paravent. Zij eet verder. De wc spoelt door. Hij komt terug in bed.)

Goed gevoel. Leeg, maar zalig. Nog honger?

(Ze antwoordt niet en eet verder.)

HIJ: Jij eet te veel vind ik.

ZIJ: Ik vind van niet.

HIJ: Toch is het zo.

ZIJ: Er komt geen grammetje bij. Waarom zou ik dan niet eten?

HIJ: Omdat het ongezond is. Ook al verdik je er niet van. Ik eet veel minder dan jij.

ZIJ: Maar je drinkt meer. Alcohol.

HIJ: Verbrandt de vetten.

ZIJ: Da's een drogreden.

(Hij neemt een dagblad en leest. Zij neemt nog een beschuitje.)

HIJ: *(bekijkt haar en kijkt dan richting raam)* Casablanca trekt een hoop klanten. Scheeflopers. 't Is een goudmijn. *(dan)* Ik heb ze geteld.

ZIJ: Waarom?

HIJ: In één uur tijd passeerden 16 koppeltjes de voordeur. 16! In amper één uur!

ZIJ: Heb jij een vol uur voor voyeur gespeeld? Hotelgasten bespieden.

HIJ: Noem jij slippertjesmakers hotelgasten?

ZIJ: Het gaat niet over hoe je ze noemt. Het gaat over bespieden.

HIJ: Hoe kom je erbij dat ik ze zou bespieden.

ZIJ: Waarom tel je ze dan!

HIJ: Zomaar, intuïtief!

ZIJ: Jij vind dat normaal?

HIJ: Het doet niemand kwaad.

ZIJ: Alleen jou!

HIJ: Mij?

ZIJ: Het doet jou meer kwaad dan goed. Je gedachten worden verstoord. Je verlangens ontsporen.

HIJ: Knap van jou. Geef eens een voorbeeld.

ZIJ: Ik ben moe!

HIJ: En je ligt nog in bed.

ZIJ: Moe van al dat gepraat! Moe van jouw gedachten trachten te raden. Moe van de gevolgen.

HIJ: Doe niet belachelijk.

ADIEU

(Het is laat in de namiddag. Zij staat met de telefoon in de hand wanneer de bel van de voordeur gaat. Ze legt de hoorn op de haak en gaat weg. Daarna komen ze binnen. Zij draagt een peignoir, daaronder beha en slip. Hij is opgekleed.)

ZIJ: Neem alles wat van jou is en maak dan dat je weg bent. *(Ze opent de deur van de klerkast.)*

HIJ: Waar is de reiskoffer?

ZIJ: *(trekt de schouders op.)* Welke reiskoffer?

HIJ: Ik vraag je gewoon waar de reiskoffer is.

ZIJ: Die is niet van jou.

HIJ: Dat weet ik, maar ik kan onmogelijk al mijn spullen onder mijn armen meenemen.

ZIJ: Probeer het!

HIJ: Het is belachelijk. Je weet heel goed dat ik op die manier het huis niet kan uitgaan.

ZIJ: Nee, niet op die manier, maar wel op andere manieren!

HIJ: O,.. tegendraads. Je stuurt aan op een ruzie.

ZIJ: Over een koffer? Nooit! *(Ze neemt een reiskoffer vanachter het bed, en smijt die op het bed.)* Hier!

HIJ: Dank je. Ik breng hem terug.

ZIJ: Niet nodig. Je krijgt hem!

HIJ: *(sarcastisch)* Genereus van jou!

ZIJ: Belachelijk! Ik wil dat je voortmaakt.

HIJ: Waarom zo'n haast? Moet je weg?

ZIJ: Dat hoef jij niet te weten. Ik vraag alleen dat je voortmaakt.

HIJ: Het zou toch kunnen dat je weg moet.

ZIJ: Dat zijn dan mijn zaken. En haast je!

HIJ: Wees gerust, ik blijf niet langer dan nodig is. *(Begint in de kast te rommelen.)*

ZIJ: Je bent inderdaad niet geïnviteerd!

HIJ: *(bekijkt haar)* Vond jij dit, voor ons beiden nu werkelijk de beste oplossing?

ZIJ: Alsjeblieft, niet opnieuw. Ik wil niks meer doornemen. Je neemt je boeltje bij mekaar en je gaat. Punt, uit.

HIJ: Oké, oké. Ik was niet zinnens een geforceerd gesprek op gang te brengen. *(neemt ondergoed en hemden)* Stoor je maar niet aan mij. Binnen een kwartiertje ben ik weg..

ZIJ: Het is je geraden. En vergeet die twee nieuwe hemden niet. Ze zijn nog ingepakt.

HIJ: Waar?

ZIJ: Op de eerste plank.

HIJ: *(neemt ze)* Modieus. Ze zijn mooi..

ZIJ: Het zou je verjaardagscadeau zijn. Neem ze mee, je verjaart toch niet meer.

HIJ: Het zit je nog steeds hoog, is het niet? Moeilijk te verkroppen, maar ik kan het begrijpen...

ZIJ: Jij denkt dat je 't begrijpt. Meer niet.

HIJ: Begrijpelijk dat het voor jouw moeilijk te verteren is dat er een eind aan kwam. Ik zou waarschijnlijk op dezelfde manier reageren.

ZIJ: Lieve God, mag ik jou er attent op maken dat IK het was die je het huis uit wou. Ik, niet jij!

HIJ: Tegen alle afspraken in.

ZIJ: Ah nee, niet opnieuw!

HIJ: We spraken af dat er tussen ons geen geheimen zouden zijn. We zouden altijd open kaart spelen.

ZIJ: Waarom blijf jij maar verder drammen en denken dat je 't gelijk aan jouw kant hebt. We maakten inderdaad afspraken, maar geen afspraken dat jij, gedurende maanden, iemand anders kon hebben.

HIJ: We hadden gezworen eerlijk te zijn tegenover elkaar.

ZIJ: Dat was ik.

HIJ: Ik heb toch nooit het tegendeel beweerd. Ik vond het zelfs boeiend. Dat je mij alles vertelde over jouw slippertjes.

ZIJ: Jouw eerste verhaal was ook acceptabel. Het laatste was dat níet meer!

HIJ: We waren beiden akkoord dat we soms met een ander naar bed zouden gaan.

ZIJ: Dat klopt! Ik ontken niet dat we zoiets afspraken, maar zoals je zelf zegt.. soms! Met andere woorden, een slippertje, een kort avontuurtje van een dag. Niks meer dan dat. Maar geen blijvende relatie. Geen ander bed, waar je permanent in vertoeft..

HIJ: Ik ben naar jou terug gekomen. Elke dag.

ZIJ: En elke nacht ging je opnieuw naar haar.

HIJ: Onze afspraken waren klaar en duidelijk. Het zou moeten kunnen als de andere geen bezwaar maakte. Een soort vetorecht van beiden.

ZIJ: Ja, maar bij jou ging het vrij snel.

HIJ: Iedere keer dat het gebeurde heb ik het je eerlijk verteld en je was altijd akkoord.

ZIJ: Omdat ik trachtte me niet gekwetst te voelen. Ik verdrong mijn emoties met jouw woorden: "het waait wel over." En ik geloofde het nog op de koop toe, verdomme.

HIJ: Het was de waarheid. Ik zweer het je. Jij blijft steeds emotioneel sterker dan de anderen. Daar ging het gewoon over een banale vrijpartij. Niks meer dan dat.

ZIJ: Zoiets is nooit banaal.

HIJ: Voor mij was het dat wel.

ZIJ: Ach, je kletst maar uit je nek.. Je weigert de realiteit onder ogen te zien.

HIJ: Ik heb onze relatie en intimiteit nooit prijsgegeven.

ZIJ: Die intimiteit was enkel van ons. Jouw lippen op mijn lichaam, de reuk van je zweet waar ik van hield. Je gewild binnenkomen.. Dat was verdomme alleen van ons.

HIJ: En toch bleef ik eerlijk tegenover jou. Dat wederzijds akkoord zou onze relatie alleen maar ten goede komen. Er waren geen andere bedoelingen.

ZIJ: Relaties vallen over slippertjes! Zelfs na "zogezegde" goeie afspraken.

HIJ: Maar jij hebt het toch ook gedaan! Jij bent er toch ook mee begonnen!

ZIJ: Nadien, en omdat jij het zo wou!

HIJ: En je genoot er van!

ZIJ: Jij overtuigde mij dat het enkel om de seksuele kick ging. Niets meer dan dat!

HIJ: Maar toch genoot je er van. Elke keer vertelde je mij, dat je er van genoten had!

ZIJ: Dat wilde jij toch horen. Zodat je geweten niet ging knagen. Zodat we elkaar niks moesten verwijten.

HIJ: Je vond het vanzelfsprekend. Gewoon. Aanvaardbaar!

ZIJ: Niet voor lang. Ik voelde me nadien gekwetst. En weet je waarom? Omdat ik het met een ander deed en niet met jou. (*dan*) Het was een vergiftigde vrijbrief die je me gaf!

HIJ: Ik heb alleen van jou gehouden. Altijd.

ZIJ: (*kijkt op uurwerk*) Nog een kwartier en dan wil ik dat je de deur uit bent.

HIJ: En jij, hield jij dan niet van mij!?

ZIJ: Idioot! Natuurlijk hield ik van jou! Ik heb het je gezegd. Alle dagen opnieuw! Maar nu blijf ik nuchter. Ik wil dat er een eind aan komt.

HIJ: Je verdringt je emoties...

ZIJ: Omdat het verdomme moet! Ik wil helder kunnen denken.. ook later! Tot er geen emoties meer zijn.

HIJ: Jij raakt je emoties nooit kwijt!

ZIJ: Ik weiger daaraan te denken. Ik weiger dat jij nog aan mij denkt. Ik weiger dat jij nog bestaat verdomme! Gedaan! Voorbij! Voor altijd!

HIJ: (*gaat op de zijkant van het bed zitten*) Misschien hadden we kinderen moeten hebben ...

ZIJ: Je meent het niet.

HIJ: Toch wel. Ons leven zou anders geweest zijn. Nieuwe perspectieven. Een totaal andere aanpak. We zouden onze doelstellingen verlegd hebben.

ZIJ: (*gaat aan de andere kant van het bed zitten*) Maar begrijp jij nu nog altijd niet dat wij vanaf het begin een valse start namen... Kinderen zouden het alleen maar erger gemaakt hebben...

HIJ: Misschien juist niet. We kunnen het onmogelijk te weten komen.

ZIJ: Ik weet het!

HIJ: Dat weet jij niet.

TERMINUS

(Dezelfde kamer, die nu dienst doet als ziekenkamer. De radiodistributie speelt heel zacht muziek. Zij ligt roerloos in bed. Langzaam druppelt de vloeistof van een infuus in haar arm... Dan komt de man op. Hij draagt een regenjas, paraplu in de hand en een bos bloemen.. Hij komt bij haar..)

HIJ: Bloemen. *(Zij doet teken met haar hand)* Wil je dat ik ze nu in het water zet? Naast jou? *(Hij gaat naar de kast en neemt een vaas en gaat achter de paravent, men hoort een kraan lopen. Dan komt hij terug.)* Klopt het dat bloemen langer fris blijven als men een muntstuk in de vaas gooit? *(Zij reageert met het hoofd)* Ik heb het mij laten wijsmaken.. Maar ik geloof het niet! Wil je dat ik ze naast jou zet? *(Ze schudt het hoofd)* Goed! *(Hij zet de bloemen op het tafeltje en gaat dan naast haar zitten op een stoel)* Hoe is het vandaag? *(Ze knikt)* Ik kon er niet eerder zijn.. de auto deed het niet en het openbaar vervoer staakt.. maar ik ben er geraakt.

ZIJ: *(prevelt)* Goed!

HIJ: Voel je je beter? Op de gang vertelde de dokter mij dat hij de indruk had dat er beterschap is.. Als ik je bekijk vind ik dat trouwens ook. Je hebt kleur gekregen.. lichtroze.. *(ze antwoordt niet)* Misschien heb je koorts? *(voelt haar voorhoofd)* Misschien, een beetje! Heb je niks nodig? In de kast liggen nog een paar appels.. ik schil er wel eentje als je wil.. *(schudt het hoofd)* Heb je deze morgen gegeten? Je weet dat je moet eten.. zelfs al zou je je moeten forceren.. *(ze zegt niets)* Wil je water? Je mond verfrissen? Of wil ik je lippen nat maken... Nee? *(Hij zwijgt.. gaat naar het raam en kijkt naar buiten.. Dan keert hij terug naar de stoel)* O ja, voor ik het vergeet, ik moest je de groeten overmaken van de burens. Ze wensen je veel beterschap. Ze hopen dat je zo spoedig mogelijk terug in het straatbeeld verschijnt.. En onze overburens zijn met vakantie.. deze morgen vertrokken.. naar Spanje.. met de wagen. Op hun leeftijd is dat toch riskant... Voor 200 euro meer kunnen ze met het vliegtuig.. Misschien is hun budget beperkt.. *(dan)* Maar ze zijn zeker van goed weer.. Hier is dat onvoorspelbaar! *(dan)* Weet je nog, verleden jaar, toen wij aan de kust waren? Veertien dagen regen. Maar het deed ons niet.. En hij vond... *(stopt abrupt)* Wanneer komt de dokter? *(ze prevelt iets)* Stom van me natuurlijk, ik sprak hem zojuist op de gang... *(dan)* Wil je echt niets? Je zegt het maar..

ZIJ: *(na enkele ogenblikken)* ... Vertel me over hem..

HIJ: Het is niet goed voor je!

ZIJ: Alsjeblieft...

HIJ: Waar moet ik beginnen?

ZIJ: Vanaf.. de kust ...

HIJ: Hij vond het fijn dat we naar de kust zouden gaan.. Alhoewel hij misschien het buitenland verkoos.. zoals het jaar ervoor.. toen we naar Griekenland gingen.. Je snapt niet dat zo 'n kind al van het buitenland kan houden.. *(dan)* Hij was natuurlijk intelligenter dan zijn leeftijdgenoten.. in de klas.. was hij altijd bij de eersten.. *(dan)* Dus, we gingen naar de kust.. ondanks het rotweer..! Weet je nog dat hij de eerste avond, drijfnat, het appartement binnenkwam..? Ondanks die regen was hij met de fiets de dijk opgereden.. Meer dan een half uur bleef hij weg.. En toen hij binnenkwam lachte hij omdat hij kletsnat was.. En jij gaf hem een standje...

ZIJ: *(doet teken)* Niet...

HIJ: Niet kwaad bedoeld natuurlijk. Niet kwaad bedoeld.. Hij wist dat je 't niet meende..!

(Hij zwijgt...)

ZIJ: Ga verder...

HIJ: Laten we er liever over zwijgen.. Je moet aan je genezing denken.

ZIJ: Ik wil dat je over hem vertelt..

HIJ: Je pijnigt jezelf..

ZIJ: Het doet me goed als je over hem vertelt..

HIJ: Goed! *(dan)* Zijn schoolrapport? Hij had meer dan 90 percent..! 18 boven het klasgemiddelde.. De tweede van zijn klas.. Kon makkelijk de eerste geweest zijn.. zeker weten.. Maar zijn ziekte heeft.. *(hij zwijgt - dan)* Verdomme.. *(dan gaat hij verder)* De klastitularis vertelde me dat hij nog een paar tekeningen bewaard heeft.. Gisteren, ik zag hem op het dorpsplein... Wil je dat ik ze ophaal?

(Ze knikt)

Nee, ik haal ze niet op. We hebben er geen boodschap aan.

ZIJ: Geef me een glas water...

HIJ: *(gaat achter de paravent en komt terug met een glas water)* Met kleine slokjes... je bent het niet meer gewend... Ik bedoel, dat water ineens opdrinken...

(hij helpt haar)

ZIJ: Ga verder...

HIJ: *(schudt het hoofd)* Waarom wil je jezelf blijven kwellen? Het was niet onze schuld dat we hem verloren...

ZIJ: Maar hij had nog niet geleefd!

HIJ: Ja! *(wrijft zich over het gezicht)*

ZIJ: 't Is voorbij.. *(dan)* Nu de eindstreep nog...

HIJ: *(roept)* Je mag me verdomme niet alleen laten.. Je hebt het recht niet! Het is onrechtvaardig dat je mij alleen wil laten nadat ik jou uit de hel gesleurd heb..

ZIJ: Schreeuw niet.. je bent in een ziekenhuis..

HIJ: Ik heb de laatste twee jaar niets anders gezien. Ik ken ziekenhuizen als mijn broekzak. Van binnen en van buiten. *(dan)* Het is niet onze schuld dat hij er niet meer is..

ZIJ: Volgende week.. één jaar!

HIJ: Ik heb alles gedaan wat een mens kan doen om jou te stoppen! Waarom herbegin jij altijd..?

ZIJ: Het is de enige oplossing...

HIJ: Maar IK hield ook van hem! Misschien wel zoveel als jij... maar ik ben niet beginnen drinken..

ZIJ: Jij bent sterk!

HIJ: Altijd hetzelfde! Dat zei je iedere keer en daarmee waren er geen barrières meer voor jouw drankprobleem! Je zit twee stappen af van een levercirrose...

ZIJ: Mogelijk..

HIJ: Maar ik raak verdomme aan het eind van mijn latijn! (*dan*) Vanaf zijn dood heb ik mij voor jou uitgesloofd. Heb ik tegenover iedereen excuses gezocht, tot we niemand meer zagen. Drie maanden na de begrafenis zagen we zelfs de familie niet meer! En wie kon het ze kwalijk nemen.. Van de ene ellende moesten ze naar de andere wandelen.. Begrijpelijk dat ze hiervoor bedankten!

ZIJ: Ik wou er iets aan doen!

HIJ: Maar je deed het niet! Je dacht er alleen maar aan iets te moeten doen! En elke dag begon jij opnieuw! En 's nachts transpireren! Je zweette je te pletter om daarna de badkamer vol te braken.. en 's morgens, excuses bij de vleet.. en toen ik terug kwam van het bureau vond ik jou op de sofa, straalbezopen... Keer op keer..!

ZIJ: Je bent lief geweest voor mij..

HIJ: Ik deed het voor hem, verdomme! Omdat hij het me gevraagd had net voordat hij.. (*roept*) Godverdomme!

(*Ze zwijgen... Hij zit met de handen in het haar..*)

ZIJ: 11 november.. dag van de Bevrijding.. hij ook.

HIJ: Het was een pracht van een baby. 3 kilogram 250... 51 cm. lang! Kernegezond! Wat kan een mens nog meer verlangen om gelukkig te zijn..

ZIJ: Het was een schatje!

HIJ: Het enige wat we hadden! Na jaren van wachten, van hoop, van oneindig verlangen.. was hij er!.. Tom..

ZIJ: Het was ons gelukt!

HIJ: We weenden als een kind.. samen met hem! Apetrots! En we dronken champagne.....!!

ZIJ: We dronken.. champagne..

(*Er heerst een lange stilte..*)

HIJ: Je wist dat geneesmiddelen en alcohol je depressief maakten. En toch bleef je door gaan.. Rohyprol om te slapen.. en Bisquit om te vergeten... En je depressie veranderde in agressie.. Je danste op de scherven van de borden die je net voordien op de grond had gekeild.. Tot de dokter jou een injectie gaf en jij een black-out kreeg! (*stilte*)... Waarom herbegon jij, na al die opnames in de psychiatrische afdeling? Telkens je ontslagen werd, herbegon je, tot er een nieuwe opname volgde.. Moest volgen!

ZIJ: Wat moet ik met dit leven aanvangen? (*Stilte*) ... De dag dat zij mij vertelden dat hij leukemie had, stortte mijn wereld in elkaar..

HIJ: Ik had geen wereld meer! MIJN zoon had een contract met de dood! En ik kon hem niet redden! Ik kon hem zelfs niet helpen!

ZIJ: (*na enkele ogenblikken*) Kos!

HIJ: Griekenland! Toen al moet hij ziek geweest zijn. En we wisten en zagen het niet..

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze